

VISO GYVENIMO IŠPAŽINTIS

/ 56 /

neretai pasitaiko žmonių, kurie pareiškia norą atlikti viso gyvenimo išpažintį. Tai būna jau senesnio amžiaus žmonės, kurie mano, kad jiems reikia kai ką pataisyti iš praejusio laiko.

Tik čia tenka pastebėti, kad daugelis tikinčiųjų, kurie kalba apie "viso gyvenimo" išpažintį, retai kada apie ją galvoja, o paprastai reikalus liečia tik vieną kitą nuodėmę, kurią dėl ko nors nori prieminti. Ir taip būna, kad pasiprašęs leidimo atlikti išpažintį iš "viso gyvenimo", kaip jie sako pasitenkina tuo, kad pasako, jog tokios ar tokios nuodėmės kažkada nebuvo pasisakęs ar pasisekiusi. Tai nėra tikroji išpažintis iš viso gyvenimo. Šis terminas "iš viso gyvenimo" jau nusako, kad reikalus liečia visą gyvenimą, tai yra visą žmogaus iki tol pragyventą laiką. Jeigu gi išpažintis tokio žmogaus gyvenimo tarpo neapima, jos negalima ir pavadinti išpažintimi "iš viso gyvenimo". Ją tada tegali būti iš tam tikro laikotarpio, nors jis būtų ir ilgas.

Tai gi, kokia išpažintis vadinasi iš viso gyvenimo ir kada bei kam ji reikalinga?

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Išpažintis "iš viso gyvenimo" skaitysis tik tokia išpažintis, kuri bus atliekama iš viso praejusio laiko nuo pirmosios išpažinties, dargi įtraukiant ir ją su visu prieš tai buvusiu laiku ir atlikta iš visos mėsingos, kokia galėjo tame laikotarpyje pasitaikyti.

Žodžiu, išpažintis "iš viso gyvenimo" tai lyg pirmoji išpažintis iš viso praejusio

laiko tarytum lyg nebūtų buvę eita išpašinties. Tik čia turi būti sakomasi ne tik padarytos nuodėmės, bet prisimenama ir kiek kartų eita išpašinties, Komunijos, ar priimti kiti sakramentai, kurie galėjo būti priimti su sunkia nuodėme. Šitai paminėti būtina dėl to, kad patys tų sakramentų priėmimai galėjo būti šventuogiški ir dėl to naujos sunkios nuodėmės.

Paprastai norintieji atlikti išpažintį "iš viso gyvenimo" jai beveik nesiruošia manydami, kad čia Uštenka pasakyti tik užslėptąją nuodėmę, dėl kurios paprastai einama tokios išpašinties. Reikia žinoti, jog tai klaidingas manymas ir būtina jo atsisakyti. Išpašintis "iš viso gyvenimo" reikalauja nuodugnų pasirėngimo ir tai ne eilinio. Dėl to būtina jai rengtis panašiai kaip ir eilinėms išpašintims tik su tuo skirtumu, kad sąžinės sąskaita daroma iš viso to laiko. "At "visuotinė arba "iš viso gyvenimo" išpašintis yra ne tik priminimai užslėptos nuodėmės, bet viso gyvenimo patelėjimas.

Labai dažnai būna atvejų, kada žmonės nori eiti išpašinties "iš viso gyvenimo" tenorėdami tik priminti užslėptą nuodėmę, o visai nemanydami padaryti viso gyvenimo apžvalgą. Juos graužia paslėpta kalta ir nori tik ją nusikratyti. Čia gaunasi kažkas panašaus į išpažintį "iš viso gyvenimo", bet tai nėra išpašintis iš tokio laikotarpio. Kartais reikia ir ją paversti išpašintimi "iš viso gyvenimo", tai yra apinti visą žmogaus pragyventą laiką, toks reikalus būna tuo atveju, kai pasiškoja, jog jau einant pirmosios išpašinties buvo užslėpta sunki nuodėmė ir iki šiol neišpažinta/ bet paprastai ji apima daug trumpesnį laiką, nors gali siekti ir 10 ir daugiau metų. Tokia išpašintis yra tik buvusių negarų išpažinčių patelėjimo išpašintis ir

atliekama nuo paskutinės geros, nešventvagiškos išpažinties. Tokiai išpažinčiai užtenka rengtis tik iš to laikotarpio, bet panašiai, kaip ir "išpažinči ai iš viso gyvenimo", nes ir čia reikia sąkytis ne tik visas padarytas ir blogose išpažintyse išpažintas nuodėmes, bet ir savo išpažinčių bei Komunijų skaičių, kadangi visos jos buvo šventvagiškos, dėl šventvagiškai atliktos vienos išpažinties. Šią dalyką reikia gerai įsidenoti, nes paprasta dėl to tarp nuodėmklausio ir penitento kyla ginčų. Penitentas ar penitentė niekaip negali suprasti, kad visos jos ar jo išpažintys pasidare blogos ir Komunijos taip pat šventvagiškos, o mano, kad buvo tik tai negero, kad užslėpė sunkią nuodėmę. Kaip tik ją pasakė, viskas jau savaime ir susitvarkė. Tokšereikalo nesuprantantys asmenys mano, jog jos ir negalėjo būti blogos, nes kitas nuodėmes išpažino. Ir dėl to pradeda su kunigu aiškintis, kad kitų nuodėmių neužslėpė. Jie užmiršta, pačią pagrindinę taisyklę, gauti nuodėmių atleidimą, būtent, kad su kai neatleidžiama kokio viena sunki nuodėmė, tai nei viena kita nuodėmė taip pat neatleidžiama. Kadangi jie vieną, kad tik vieną ir vieną nuodėmę užslėpė, jiems negalėjo būti atleistos ir visos kitos nuodėmės, nors jie jas ir sakėsi. Dievas mums tegali atleisti tik tada kaltes, kai mes visų jų išsižadame. "Negali būti žmogaus prieš Dievą pagerejimo tokio atveju, kada žmogus jam žada nebevogti, bet neprižada nepaleistuvauti. Jeigu nori prieš Dievą būti tikrai be nuodėmės, jis turi visų savo nuodėmių atsisakyti. O nuodėmės užslėpimas išpažintyje, kuri per kunigą daroma Dievui ir yra jos neatsisakymas. Tokiu būdu po vienos blogos išpažinties būtina tures sekti ir kitos blogos išpažintys, kol nepasakoma užslėptoji nuodėmė ir nepataisomos sugadintos išpažintys, kurios

tuo atveju irgi jau skaitosi naujomis nuodėmėmis.

XXXXXXXXXXXXXX

kaip jau galima suprasti iš pasekymo išpažintis "iš viso gyvenimo" tai kada gali būti net būtina, jeigu nuodėmės užslėpimas įvyko dar prieš pirmąją išpažintį, tai yra pirmoje žmogaus išpažintyje. Ji nebūtina, jeigu šventvagysčių žmogus nepadarė. Tačiau kai kuriais gyvenimo momentais, ypač norint pradėti kokį nors naują gyvenimo tarpą, sekysime, moterystės, visuolinį gyvenimą ar prieš priimant kunigystės sakramentą, labai naudinga tai padaryti.

Išpažintis, kuri reikia atlikti dėl buvusių blogų išpažinčių padarius šventvagystę, nors ir nėra "išpažintis iš viso gyvenimo", bet iš to laikotarpio, per kurį buvo atliktos blogos išpažintys ir priimtos Komunijos, taip pat būtina, nes be jos negalima ištaisyti kitų išpažinčių.

Kadangi apie tuos dalykus paprastai žmogus labai mažai tenusimame ir elgiamasi pagal savo supratimą ir sąžinės priekaištus, labai naudinga prieš išsipažinti su nuodėmklausa ir pasiaiškinti, kas reikia daryti. Tai reikia padaryti labai paprastai ir nevesti su juo dėl to reikalo ginčų. Ypač tada, kada pasiaiškėja, kad jums reikia pataisyti negerei atliktas išpažintis, ir šiuo metu negalima jūsų išrišti, kadangi nei jūs esate tam pasirengę, nei yra laiko jus greitosiomis parengti /sekysime klausent išpažinčių per kokias nors laidotuves/ Tokiu atveju apie nuodėmklausį jo nekeltinti, kad nukelia jums išrišimą, o paklausti jo petarimo, gerai pasirengti tokiai išpažinčiai ir ateiti tinkamesniu laiku jos atlikti. Nereikia čia bijoti, kad kiti pagal-

vos ar sušinos, kad negutas išrišimas. Jie nesušinos, nes kunigas tokiu atveju duoda palaiminimą ir kiti visada galės galvoti, jog tai ir buvo išrišimas. O kad jūs neįote Komunijos, galėjo būti ir kitokių priežasčių, neseniai valgiusi ar šiaip kas yra.

Daigdamas norin patarti niekada nebikjoti tokių išpažinčių, nes tik jos tegali sugrąžinti seniai neturiną sąžinės ramybę ir pataisyti daugelį negerų dalykų. Nors ir koksip būtumėte įkliuvę į nuodėmes, kelias visada dar yra atgal atvires, kol jūs dar tebegyvenate čia žemėje. Amen.

1968.2.16